

"HIS MASTER'S VOICE"

स्वतंत्र मार्केट अमेरिका

मराठी व हिंदुस्तानी सप्लीमेंट

फेब्रुवारी १९३७

Marathi & Hindustani Supplement

February 1937.

मराठी रेकॉर्डस्

Hiraman Desai, Vithoba Zaoba & Miss Gulnar Senjit

हिरामण देसाई, विठोबा झाववा आणि मिस् गुलनार सेंजित

N 5201	{ घरजांवई	भाग १ ला	सुंदर वी.	मानकरकृत
५२०१	, ,	भाग २ रा	, ,	, ,

हिरामण देसाई, सुंदर मानकर, विठोबा झाववा,
मिस् गुलनार सेंजित.

एक बाजूः—

[रेडीओत मार्गे चालू आहे. पद संपते. दुसरे पद सुरु होतांना—]

बाप—अं ! माझ्या घरांत रेडिओ ? कुणी आणला हा घरांत ? (रेडिओत पद सुरु होते) बंद बंद; अधीं बंद कर तो रेडिओ. कुणाचा हा रेडिओ ?

मुलगी—आपलाच, (रेडिओ वंद करते).

बाप—आपला ? कुणी आणला ? तू ?

मुलगी—यांनी. यांनी प्रेस्नेट दिला आहे त मला बाबा. पाह ना कित ! सुंदर आहे तो; काय सुरेख कॅविनेट आहे पण !

बाप—मग कॅविनेट हवं असत्यास घे ठेऊन, अन् रेडिओ दे फेकून.

तो—(पुटपुटतो) अरसिकेषु कवित्व निवेदनम्—

बाप—काय म्हटलंत ?

तो—कांहीं नाहीं.

बाप—हे पाहा मिस्टर, असलीं भलतींसलतीं प्रेस्नेटस माझ्या मुलीला यांचीं असतील तर आजपासून द्या घराचा उंवरठा वर्जर्या.

तो—भलतींसलतीं ! रेडिओ—म्हणजे भलतंसलतं प्रेस्नेट ? माझ्या घरांत तर प्रत्येक खोर्लीत एक एक रेडिओ-सेट आहे.

बाप—त्या मामा वरेरकराच्या नादीं लागला आहांत वाटतं तुम्ही ? एक सांगतों तुम्हाला, त्या म्हातांच्याचं ऐकत जाऊ नका तुम्ही कुणी.

तो—म्हणजे ?

बाप—अहो रेडिओचं हे खूळ त्यांनीच माजवलं आहे सारं.

तो—पण रेडिओवर तुमचा एवढा रोष कां ?

बाप—ऑफिसच्या दगदगींतून सुटून स्वस्थपणानं घरीं येऊन पडावं, तर झालाच या रेडिओचा अत्याचार सुरु. अहो, आमचे शेजारी अजून जिमखांच्यां-तून घरीं आले नाहींत म्हणून—

तो—नाहीं तर काय ?

बाप—नाहीं तर बसल्याजागीं तुम्हाला राष्ट्रसंघाची बैठक ऐकायला मिळाली असती.

तो—राष्ट्रसंघाची बैठक ?

बाप—एक लंडनचं स्टेशन घेतो, तर दुररा पॅरिसचं घेतो. तिसरा विदेश घेतो, तर चवथा म्युनिच घेतो. आणि तो पलिकडच्या घरांतला कम्युनिस्ट—

तो—कम्युनिस्ट ?

मुलगी—तो फ्राइड हातांत घेऊन बोडक्यानं हिंडणारा—

तो—हं हं, तो होय—

बाप—तो भर रात्रीं दोन वाजतांच रेडिओ उघडून बसतो.

तो—दोन वाजतां ? दोन वाजतां काय मिळणार त्याला ?

बाप—मॉस्को !

तो—त्याला रशियन भाषा समजते ?

बाप—पण कळून उपयोग काय ?

तो—कां ?

बाप—अहो, काय आहे तें ऐकूं तर आलं पाहिजे. मॉस्को वेतलं, कीं झालं वादकी वारं सुरू. धाड—धाड—धूम—धाड (रेडिओशीं मुलगी खेळत असते.

रेडिओ सुरू होतो. धाड—धाड—धूम—धाड) Exactly, हें असंच.

तो—हे अंटमास केरिक्स आहेत. (ती रेडिओ बंद करते).

बाप—नांव कांहींही असलं तरी ते अत्याचार आहेत. हें पादा, तुम्हाला अखेरचं सांगतों, कीं मला घरजांवई हवा आहे. आणि माझ्या मुलीवर जर तुमचं प्रेम असेल, तर या रेडिओचा नाद तुम्हांला सोडला पाहिजे. एवढा त्याग करायची तुमची तयारी असेल—(शेजारच्या घरांत रेडिओ सुरू होतो.) अरे बापरे ! झालाच हा अत्याचार सुरू. घे, घे ती खिडकी बंद करून. पण नको ! मीच जातों माझ्या खोलीत निघून ! (तो जातो. दरवाजा बंद होतो. दोघेंही हंसतात. ती रेडिओ सुरू करते; पद सुरू होतें.)

धांव धांव सदथा सदथा ।

पतित निपट मति मोह तिमिर या ॥ धृ० ॥

व्यसन लोभ मर्नि लावित कलहा ।

हुदय उलत तव लाभ व्हावया ।

कांहीं नच सुचत । पायिं तव निरत ॥ १ ॥

दुसरी वाजूः—

(रेडिओत गाणे सुरू आहे. ते संपतें; ती बंद करते,)

तो—कां बंद केलास ?

ती—आतां वाजारभाव सुरू होतील.

तो—काहीं हरकत नाही; चालू ठेव तो रेडिओ. म्हातारा आपल्या गांवी गेला आहे.

ती—माझ्या बाबांविषयी असं बोलणं चांगलं नाहीं हं ! सांगून ठेवते.

तो—Oh ! Excuse me. काय छळवाद मांडला होता पण त्यानं. आपलं लग्न होऊन दोन महिने होत आले. पण एकदां तरी लावला आहे का आपण रेडिओ ?

ती—बाबा सदानंकदा घरांतच बसून राहत. मग लावणार तरी कसा रेडिओ ? अटच होती ना त्यांची ?

तो—पुराच वनवास तो !

ती—वनवास ?

तो—वनवास नाहीं तर काय ? दुर्वासासारखा सारखं आमचं सत्त्व पाहृत होता !

ती—बाबांना दुर्वास म्हणतां हे चांगलं नाहीं हं ! सांगून ठेवते.

तो—Oh ! I am sorry. काय अट पण ! म्हणे रेडिओ सुरु करायचा नाहीं. माणुसकी तरी होती का तुझ्या बापाला, ही अट घातली तेब्हां ?

ती—अन् तुम्हांला होती तर केलीत कशाला ती अट मान्य ?

तो—प्रेम ! प्रेमासाठी ! त्यागांतच प्रेम असतं म्हणतात ना ?

ती—प्रेम ! म्हणे प्रेम ! म्हणे त्यागांतच प्रेम असतं ! शिव्याशाप देत केलेलं कृत्य त्यागांत जमाच होऊ शकत नाहीं.

तो—शिव्याशाप नकोत, तर काय आशिवाद देऊ तुझ्या बापाला ? काय देऊ आशिवाद ? अष्टपुत्रा सौभाग्यवती भव म्हणू ?

ती—इशा

तो—की शतायुभव म्हणू ? पण शतायुभव होऊन हा करणार काय ?

ती—रेडिओला बंदी.

तो—खरंच तुझ्या ह्या म्हातान्याला पाहिले म्हणजे देवलांचा तो चरण आठवतो वघ.

ती—कोणता ?

तो—“ नवल होंच ! यम यास विसरतो ! ”

ती—काय हें ? शोभतं का हें तुम्हाला ? लग्नाभार्दी अन् लग्नानंतर केवढा
फरक पडला हा तुमच्यांत ?

तो—तो दोष माझा नाही—लग्नाचा आहे !

ती—हा दोष तुमचा आहे—पुस्पाचा आहे. लग्नाल्यानंतर पुरुष बदलतात
असं म्हणतात, तें कांहीं खोटं नाहीं.

तो—तुम्हीं बाप-लेकीनीं मामा वरेरकरांचं वाढमय तर वाचलेलं नाहीं ? तें
कांहीं नाहीं ! मला आतां हें असद्य होत चाललं आहे. मी आता सूड घेणार—बंड
उभारणार—लाव, लाव तो रेडिओ. असूं देत बाजारभाव. असले तरी चालतील; पण
रेडिओ चालू राहिला पाहिजे. (तो स्वतः रेडिओ सुरु करतो. बाजारभाव संपत्तात—
पुन्हा गाण्यास सुरवात होते.) (Announcement) आतां तुझा बाप आला
तरी हरकत नाहीं. अस्सा रेडिओ चालू ठेवीत राहणार. (गाणे सुरु होते
आणि बाप येतो.)

ती—कोण बाबा ? भध्येच परत आलांत ? (बाप कांहींच उत्तर देत नाहीं.)

तो—(निरखून पाहून) आँ ! हें काय बाबा ? अपघात तर ज्ञाला नाहीं.
तुम्हाला ? हा पटा कसला तोडामोवती ? (बाप कांहींच उत्तर देत नाहीं—
डिओ चालूच असतो.)

ती—(त्याला हलक्या आवाजांत) बंद करा, बंद करा तो रेडिओ !

तो—नाहीं ! मुळींच नाहीं ! अट मोडली, तह मोडला, युद्धाला माझी तयारी आहे.
ती—मी बंद करते.

तो—हं, हात लावू नकोस. चल, राहा, दूर उभी तूं.

ती—काय करूं, काय करूं ! मी पायां पडतें तुमच्या—

तो—पाहा ज्ञाली सुरवात. या रणभेरी वाजूं लागल्या.

ती—आतां काय करूं बाबा ! तुम्ही अंत जा तुमच्या खोलींत.

बाप—ऐक ! नीट ऐक. मी आतां रेडिओला भीत नाहीं. हजारों रेडिओ
एकदम बाजूला लावले तरी मला त्याची पर्वा नाहीं.

ती—म्हणजे बाबा ?

बाप—मी नुकतंच माझ्या कानांवर ॲपरेशन करून घेतलं आहे.

तो व ती—(आश्वर्यानिं) आँ ! (रेडिओंत गाणे सुरु होते.)

रुण झुण झुण नाच तुझा ।
 मन माझें निराकार
 निराधार पाहुनियां ॥ धृ० ॥
 चंचलतम तव रसना
 अलंकार दे वचना ।
 दचकत मन तव नयना ॥ १ ॥

Dhondoobai Sankeshwarkar धोंडूबाई संकेश्वरकर
 N 5202 { अधरीं धरी मधुर मुरली-काफी दिनकर द. पाटीलकृत
 ५२०२ { सखि घावरलिस उगि फार-मिश्र माड „ „ „

एक बाजूः—

अधरीं धरी मधुर मुरली हरी,
 घुमवि मधुर-रव-लहरी—
 हांसवि सकल चराचरा गिरिधारी ॥ धृ० ॥
 पाहि अचेतन-वेणू वदते
 अथरीं धरितां-मधु बोलाते,
 जरि तुला हवे-कशि मी हंसते,
 क्षणभरि तरि-करी प्रीत मनहारी ॥ १ ॥

दुसरी बाजूः—

सखि घावरलिस उगि फार,
 वेल सुकुमार जणू थरथरली ॥ धृ० ॥
 थबकत बिचकत चालशि कां ?
 चंद्राचिन कोणि न तुजशी
 वघतें लपून घन-राशी ॥ १ ॥
 जल-ओघ खलखलत चाले
 हा वारा मधु-वच बोले
 गमते कुणी ग कुजबुजले ॥ २ ॥

Master Vinayak Ambhaikar मास्टर विनायक अंभईकर
 N 5203 { माझ्या छकुलीचे डोळे ! गालबोट प्रो. वडी. बी. कोलते
 ५२०३ { काय झालं सोनुलीला ? अंगाई „ M. A., LL. B. कृत

एक बाजूः—

माझ्या छकुलीचे डोळे	दुःया कवडीचे डाव
बाई ! कमळ कमळ	गोड चिडीचं ग नांव !
जरि बोलते ही मैना	माझी अजून बोबडे
मळा लागति ते बाई	खडीसाखरे चे खडे !
सर्व्या जगाचं कौतुक	इच्या झांकल्या मुटींत
कुठे ठेवुं ही साळुंकी	माझ्या डोळ्याच्या पिंजन्यांत !
कसे हांसले ग खुदकुन	माझ्या बाईचे हे ओठ
नजर होईल कोणाची	लावुंद्या ग गालबोट !

दुसरी बाजूः—

काय झालं सोनुलीला ? रङ्ग कशाचं डोळ्यांत
 पोरव्या वासरावाणी कशापायीं हा आकांत ? ॥ १ ॥
 डोळ्यांतल्या आंसवांच्या पाणीदारशा मोत्यांनी
 डंवरले काहून ग ! लाल गुलाब हे दोन्ही ॥ २ ॥
 रङ्ग नको ग देतें मी माझ्या बाईला भुल्जाई
 हांसतील कशा मग ओठावर जाईजुई ॥ ३ ॥
 जांभया कां देशी अशा नीज आली कां मैनेला !
 झोप झोप छबुकडे ! मीच थोपटते तुला ॥ ४ ॥
 ये ग ये ग हम्मा ये ग दुहु दे ग तान्हुलीला
 राघो ! पळत ये तुंही घाल वारा साळुंकीला ॥ ५ ॥
 पाय हलु हलु टाका गोड गोड ओव्या म्हणा
 चारा घेऊन तुम्ही या टांगा मैनाई ! पाळणा ॥ ६ ॥
 मीच निजवीतें त्यांत माझ्या जिवाची ही राणी
 हिंडवतें अन् बाईला गात गात गोड गाणी ॥ ७ ॥

हिंदुस्थानी रेकॉर्ड्स

Laloobhai Rajkumari & Party ललूभाई राजकुमारी और पार्टी

N 5870 { मिस्टर १९३७ भाग १-२ पंडीत 'अनुज' कृत
५८७०

एक बाजूः—

मख्खन—शिकागो टाइम्स ! अरे यार, ये अखबार वाले भी क्या क्या लिखते हैं ! अमरीकाके सब डाक्टर हैरान हैं ! एक नवजवान लड़की को पेटी कोट के बजाए पतलूनकी ज़रूरत है व्हेरी नाइस ! व्हेरी नाइस ! खूब बंदरीसे बन्दर यानी कलन्दरीसे कलन्दर बन गया ! अरे वाह यार, अमेरीकावालों कमालही तो कर दिखाया ! ना मालूम बेचारा हिंदुस्तान कब चेतेगा ?

रधीया—अरे सुनत हो के नहीं चहवा तैयार बाय तनीक पी लेव ! फीर गीटपीट सीटपीट करौं. (थालीनो आवाज)

मख्खन—हिंदुस्तानी ! बिल्कूल हिंदुस्तानी ! अरी, जंगली भला कही चायभी थालीमें पी जाती है ?

रधीया—अरे उ तोहार कंचवा का कपवा फुटी गवा तौनेसे हम घरीओमें ली आइ लहा बाटी. ए मे चहवा जल्दी जोडा जाइ.

मख्खन—(चा पीनेकी आवाज) हिंदुस्तानी एकदम हिंदुस्तानी. अरी ओ बेदुमकी बंदरीया, ये चाहय या गटरका पानी ! उ ह उत्राळी इतनी के कथ्ये के गकोभी मात कर दीया. डेम. हिंदुस्तानी. इडीयट.

रधीया—फार वही सटर पटर लगायो. हम तोसे कहत रहलीन की भलाइ चहवा. भी कौनो चीज बाय. अरे दूध पीयो, मलई खावो, रबड़ी चार्दौ. जौनेसे तनीक तोहार देहिया बन जाय.

मख्खन—शेटप यु हिंदुस्तानी.

रधीया—अरे तनि मनइ के तरह तो बोलौ. इ तोहार सटर पटर हमरे समझमें नइ आवत.

मख्खन—अरी, गोबर गनेश, तुं यहाँसे उछती हय या नहिं ?

रधीया—हम काहेके जाई.

मख्खन—गेटाउट...

रधीया—का कह्यो ? उंट. हमका उंट कहत हौ.

मख्खन—छहर तुं युं पीन्ड न छोड़ेगी. लातके देव बातसे नहि मानते है.

ले, ले—

रधीया—बस, बस, बस. राहे दै ओ. तोहार हाथ पीराय लागी.

मीस—मी आय कमीन मिस्टर नाइनटीन थरटीसेवन ?

मख्खन—यस मेडम. नाऊ आय एम इन हेवन.

मीस—ए, तुम क्या गोल्माल करटा हय ?

रधीया—अरे हम मेहरी भतार है चाहे जो करइ. तुं काहेको बीचमें टपर टपर करे लागी.

मीस—ये औरट टुमारा कौन होता है ?

मख्खन—उं ह ये तो हय एक नोकरानी. बिलकुल हिंदुस्तानी.

मीस—एकदम हिंदुस्तानी.

रधीया—अरे, तुं काहे खुसुर फुसुर करत बातु बंदरवारी नानी. इ हमार मरद है और हम इनका जुरवा. तुं काहे के बिचमें चपर चपर करवा.

मीस—आइ सी मिस्टर नाइनटीन थरटीसेवन. तुम हमको ढोका डेटा है. ये टुमारा शादीका औरट है. अमारा लाइफ खराब करना मांगदा है.

मख्खन—आइ एम व्हेरी सोरी डोरलींग.

मीस—बी क्वाइट यु नोनसेन्स ! हिंदुस्तानी (तमाचा)

रधीया—अरे ए हमरे पतीके चपत लगावत है. तो इ ले कीरस्तानी.

मीस—अरे अरे अरे, हम मर गया. थोडा पानी पानी—

मख्खन—भाई वाह घाघरे से पेटीकोठने हार मानी.

मीस—पानी पानी.

मख्खन—अरे ए रहेने दो हिंदुस्तानी नहि तो मर जायगी कीरस्तानी—

मख्खन— हिंदुस्तानी—हिन्दुस्तानी

रहेने दे ये नादानी—

रधीया—

लेती जा लेते जा
हलवा मलीदा खाती जा
दुमने डीलमें, दुमने डीलमें
क्या गती ओ मस्तानी
सटर पटर करे चटर पटर
हम जाने न गीटपीट बाजी
कमर को तोड़ुं अखियां फोड़ुं
कबहु न छोड़ु मुन्दी मरोड़ु
चलरे बस रे—
तलरे अरे रे—

दुसरी बाजू—

मख्खन—देखीये वकीलसाहब, मेरी इज्जत आवरु अब आपहिके हाथ है.

वकील—अब मेरे बसकी बात नहिं, एक नह रोशनी की मिसको धोका
देनेका नतीजा देखा. अब तो दैओ रूपीया पांच हजार जुरमानां या आवाद
करो पागलखानां.

मख्खन—वकीलसाहब, पांच हजार कहासै लाऊ ? सेन्ट, क्रीम, पावडर,
मोटर और होटल के बीलोने बापदादा की कमाईका सफाया कर दिया.

वकील—अरे वाहरे मिस्टर नाइनटीन थरटीसेवन, अब चुपकेसे रख दो.
पांच हजार वरना हो जाओगे जलीलो ख्वार.

रधीया—अरे ह काह य तकरार ?

देखीये न देवी, ये हजरत ठहरे हिन्दुस्तानी,
पांच हजार न, दीया तो जाइंगे काले पानी

मख्खन—अरे हाय हाय पतीव्रता द्वी को न पेहचाना,
अब तो नसीबमें हय कैदखाना.

मौलाना अकबरने ठीक कहाथा पग हमने न माना

वकील—क्या ?

मरुखन—येहिके—ख्वाहिशथी केककी सो रोटी भी गई
 चाहिथी शै बड़ी सो छोटी भी गई
 वायज के नसीह ते न मानी आखीर
 पतलुनकी ताकमें लंगोटीभी गई

वकील—बोलो मास्टर हिंदुस्तानी, रूपै देतो हो या चखने हो सरकारी
 मेहमानी !

मरुखन—हाय हाय ! हम तो चले काले पानी, अब तेरा क्या होगा मेरी
 राधारानी.

रधीया—अरे, हमार बात छोडो, आपन संभारो—आजसे हमारा आपन जानौ
 तो हम पांच हजार दैइ.

मरुखन—आजसे कान पकड़कर तौता करतां हूँ और तोरी ही महोबतकी
 दम भरता हूँ.

रधीया—अच्छा तो इ ल्येओ पांच हजार !

वकील—वाहरे पतीवता नार ! देख इसे कहते हैं सच्चा प्यार. अच्छा देवा
 नमस्कार.

मरुखन—अरी रधीया, ये पांच हजार कहांसे आये ?

रधीया—इ गहेना वहेनां बेच बाचके पाए. अब छोड बधे परदेशका आओ-
 दानां और होइ जावो अपने देस को खानां.

मरुखन—अरे देस तो चीली—पर खइब—का—

रधीया—हां... अब सुधर गयो बोल ये लाग्यो आपन बानी छे अब करो खेती

मरुखन—वाह... अब जीव आवा कलमां

रधीया—तौ कीर देस चली हो न बलमां

—गाना—

रधीया—अपने बलमां के लेके अलग रहिबे

खेती करे बे गझ्यां चरइबे

मिठा मिठा दूध पियरवाको पीलइबे—अपने.

फुइयां खुदइबे बगीयां लगइबे

फुलनसे अपनी हम सेजीयां सर्जईबे

मरुखन—अरे सुनत हो रधीया

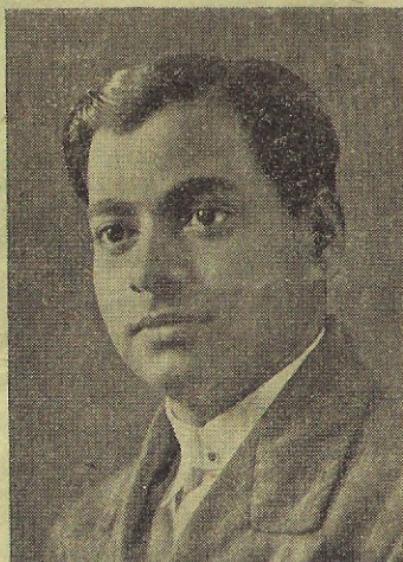
रधीया—का.....

मरुखन—

गमजनको मार हमरो
 भुर कुसनी कार डालो
 बन ठन ढे गलेमें कुलनको हार डालो
 गंगातट सोरलीया हमका तो मार डालो
 रथीया— तोपे वारी वारी जाऊँ
 सजन सब सुख लइबे अपने बलमा —

Master Pralhad Joshi

मास्टर प्रल्हाद जोशी

मा. प्रल्हाद जोशी

N 5871 { अल्ला साही सब

अडाणा

५८७१ } राम रंग लागा

पहाड़ी

एक बाजूः—

अल्ला साही सब जानेदा
 ना ले बसे जानेदा मान तरसे ॥ धृ० ॥
 कर कंगना ककना नेहा बरसे ।
 आसपास पीर नहे । जियरा तरसे ॥ १ ॥

दुसरी बाजूः—

राम रंग लागा ।
 काचे मन ते साहेब नेरे
 झूटे मनके भागा ॥
 हरीजन हरीजीके कैसे मिलत जैसे,
 कंचन संग सुहागा ॥
 लोक लाज कुलकी मर्यादा तोड
 लिया जैसा धागा ॥
 कहत कबीरा सुनो भाइ साधो
 भाग हमारा जागा ॥

फिल्म रेकॉर्ड्स्

Mr. Vedpathak

Saraswati Cinetone Co., Poona

N 5200 { दिधला कुणां थांग

५२०० { अनुदिनीं रमवीत हैं मन

श्री. वेदपाठक

सरस्वती सिनेटोन कं., पुणे

फिल्मः—भक्त प्रलहाद

“ ” ”

एक बाजूः—

दिधला कुणा थांग—कमलावरा नमित ।
 दिपले बधुनी ध्यान-अचित मुनी अनिवार ।
 स्तवनावरीं त्रिलोक-भ्रमवि मति अवनिनाथ ।
 दिधला कुणां थांग—

दुसरी बाजूः—

अनुदिनीं रमवित हैं मन प्रभुवर
 वंदित पदकमला भावमया ॥ धृ० ॥
 अविनत जन मुखीं नामस्मरण तव—
 कंठित सुखमय जीवा अभया ॥

संकटि सुजना मुक्त कराया,
 सत्वर अवतरसी देववरा
 काय पडे परी भूल खलमना—
 भंगित तपबल मोहा वरिता ॥ ४० ॥

<i>Wadia Movietone Co., Bombay</i>	वाडिया मुव्हीटोन कं., मुंबई
<i>Master Mohamed & Chorus</i>	मा. महंमद और कोरस
N 5873 { हम वतनके वतन हमारा	फिल्म जयभारत
५८७३ { झूटा पूजन छोड पूजारी	फिल्म हरीकेन हंसा
<i>Master Mohamed</i>	मास्टर महंमद
N 5874 { राजनवा अब धरो तुम धीर	फिल्म जय भारत
५८७४ { एक है एकमें दुनिया सारी	फिल्म हरीकेन हंसा
<i>Sardar Mansur</i>	सरदार मन्सूर
N 5875 { अब तो हमसे न जोबन	फिल्म जयभारत
५८७५ { जगतमें प्रेमकी बंसी वाजे	„
N 5876 { Husnabanu	हुसनबानू
{ प्रेमी जगमें हरहर घटमें	फिल्म हरीकेन हंसा
{ Sardar Mansur	सरदार मन्सूर
५८७६ { यह दुनिया प्रेमकी वस्ती है	फिल्म हरीकेन हंसा
<i>Sagar Movietone Co., Bombay</i>	सागर मुव्हीटोन कं., मुंबई
<i>Surendranath, B. A., LL. B.</i>	सुरेन्द्रनाथ बी. ए., एल.एल. बी.
N 5877 { रसभरे नैन तोरे बालम	फिल्म ग्रामकन्या
५८७७ { झूटा है संसार खेल तमाशा	„

Huns Pictures, Bombay

Miss Ratnaprabha

N 5879	{ लेलो कोई गजरा लेलो	हंस पिक्चर्स, मुंबई
५८७९	{ हैं फूल कागज के यहां	मिस् रत्नप्रभा
N 5880	{ रखिया बन्धाओ भैया	फ़िल्म धर्मवीर
५८८०	{ गंजत क्यों भंवरा रसिया	"

Miss Harimati

N 6760	{ आह सखी मिलनकी रात	मिस् हरीमती
६७६०	{ आज जागे है भाग	" माया "

Miss Indubala

N 6761	{ रंजो गम आहो फुगांजान	मिस् इंदुबाला
६७६१	{ दिलका जलनाभी गया	"आहे मजलूमा"

- Miss Ramadulari & Angur
(Kalo)
N 6762	{ मोरी भोली भावज	मिस् रामदुलारी और अंगुर
(कालो)
६७६२	{ Miss Ramdulari मिस रामदुलारी	"मॉडर्न लेडी"
	{ मुझ गमजदा की आह म	" "

Faka re Alam Quawal

N 6763	{ बहुत जब दर्द उठता है	फखरे आलम कवाल
६७६३	{ साकी तेरे कुरवान मतवाला कर दे	" स्टेप मदर "

K. C. Dey

N 6764	{ हाँ गुल तस्वीर मैं बुवास मेरी	क. सी. डे
६७६४	{ आयेगी ताजा बहार मेरे बागमे	मंशिल
		" माया "

(१७)

Ranjit Ray & Samina

रणजित राय और समीना

N 6765 { तुम्हारा नाम सुरलेना

“ मुन्हैरा संसार ”

६७६५ { च्यूटीं टांग जरा जी चलाये

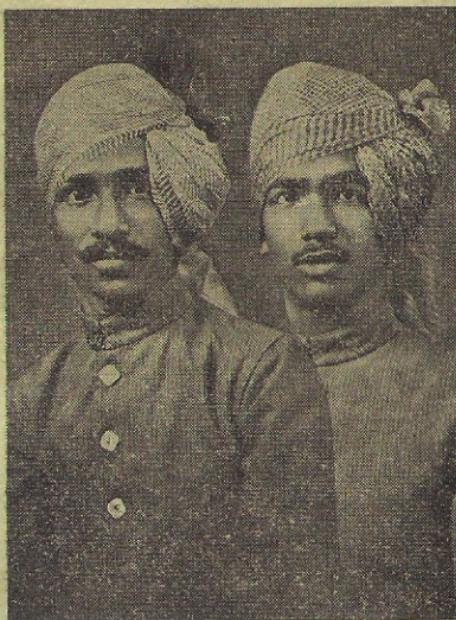
वाजंत्रि रेकॉर्ड्स्

Master Narayanrao & Gajananrao

(Messrs. Ambade Bros. of Baroda)

मास्टर नारायणराव आणि मास्टर गजाननराव

(मेसर्स अम्बाडे ब्रदर्स, बडोदे.)

मा. नारायणराव आणि गजाननराव.

N 5944 { सितार व जलतरंग गत

बागेश्वीन्द्रिताल

५९४४ { „ „ „ „ „

दुर्गा-झपताल

एक बाजूः—

सितार व जलतरंग गत

बागेश्वी-त्रिताल

दुसरी बाजूः—

सितार व जलतरंग गत

दुर्गा ज्ञानताल

हिंदुस्तानी रेकॉर्डस्

Master Ezaj Ali

N 6750 { अपनी हसती भी एक फिसाना है मास्टर इजाज अह्ली
 ६७५० { बेखुदे इश्क है गङ्गल

Master Faqiruddin

N 6751 { मुजिजा हरणी मास्टर फकिरुद्दीन
 ६७५१ {,, सहाबी खायत

Miss Munni & Kapal

N 6752 { चल साजन उस पार जगतके मिस मुन्नी और कपाल
 ६७५२ { Master Faqiruddin भजन
 दुनिया पापकी नगरी मास्टर फकिरुद्दीन भजन

Rafik

N 6753 { पिया चाले माधो बनमे रफिक
 ६७५३ { पिया हमरे कासे रुसे ठुमरी पहाड़ी

H. M. V. Dramatic Party एच. एम्. व्ही. ड्रॉमैटिक पार्टी

N 6754 {

to

6756 {

ते

6758 {

ते

6759 {

डामा प्रेमी अबला

Set No. 143 सेट नं. १४३

Miss Angurbala		मिस् अंगुरबाला
N 6766	{ मारो मारो कटार तैवा वाले	नात
6766	{ या हरीवे खुदा	"
Miss Harimati		मिस् हरीमती
N 6767	{ मेरे प्यारे दिलदार	
6767	{ रुस गयो कहे बोलो	
Rekha Bai		रेखाबाई
N 6768	{ दर्द दिलका रफता रफता	गङ्गल
6768	{ सरे हशर ऐ फितना गर देख लेना	"
Ali Hussain		अली हुसेन
N 6769	{ ल नो खबरिया मोरी	नात
6769	{ सल-अल्ला फखरे जमा	"
Kallu Quawal		कल्लु कब्बाल
N 6770	{ प्रेम डगरिया बताये जाना	
6770	{ प्रेमकी बतियां बोल रे ज्ञानी	
Mohamed Khalil		मोहमद खलील
N 6771	{ नेकी करले गाफिल बंदे	भजन
6771	{ भजले मौला नाम	"
Pearu Quawal		प्यारु कब्बाल
N 6772	{ चलो परी सखी उस देश चलो	नात
6772	{ दरुदौं की डाली सजा लाइ हुं	"

वाजंत्रि रेकॉर्ड स्.

H. M. V. Dehli Studio
Orchestra

एच. एम्. व्ही दिल्ली स्टुडिओ
ऑर्केस्ट्रा

N 6757 { असि आई बस्ती
6757 { फरयाइन

Mani & his Orchestra

मानी आणि त्यांचा ऑर्केस्ट्रा

N 8953 { कर्नाटकी टथून
8953 { हिंदुस्तानी टथून

नवीन आणि अस्सल 'हिंज मास्टर्स व्हॉर्ड्स'ने
बनविलेला कोणताही माल 'हिंज मास्टर्स
व्हॉर्ड्स' ऑथराइज्ड आणि सर्टिफिकेटेड
डीलरजवळच मिळेल.

"हिंज मास्टर्स व्हॉर्ड्स,"
२८, रामपार्ट रो, कोट, मुंबई